Psychiatrische Thuiszorg: een evaluatie van de werking van ambulante interdisciplinaire behandelteams

Haio: HEYERICK Maaike , U.G.
Promotor: DERESE Anselme , U.G.
Praktijkopleider: SOETAERT Dirk

Context: In het streven naar de optimalisatie van de geestelijke gezondheidszorg, kiest de FOD Volksgezondheid voor vermaatschappelijking van zorg, zo aansluitend bij de internationale trend van het ontbedden van de psychiatrie. Via artikel 107 ontwierp de overheid vijf kernfuncties, waaronder het oprichten van ambulante intensieve behandelteams voor acute en chronische psychiatrische problemen.

Onderzoeksvraag: Aan de hand van kwalitatieve interviews werden gezondheidswerkers uit Gent ge?nterviewd die betrokken zijn bij de mobiele teams over hun ervaring sinds de start van het pilootproject in 2012. Ook huisartsen werden ge?ncludeerd. Wat is hun ervaring? En hoe verloopt de samenwerking tussen mobiele teams en eerstelijnsgezondheidszorg?

Methode: De literatuurstudie gebeurde via twee databases: Pubmed en Web of Science. Er werd een positief advies bekomen van het Ethisch Comit? van het UZ Gent. De gegevensverzameling gebeurde via semigestructureerde interviews bij 12 personen betrokken bij psychiatrische thuiszorg in de regio Gent.

Resultaten: De medewerkers zijn positief over het pilootproject: grote variatie, patient centered werken en het gevoel een verschil te maken, spelen een grote rol. De meest besproken nadelen zijn de lange wachtlijsten, het feit dat niet elke patiënt door een psychiater wordt gezien, de moeilijk te bereiken minderheidsgroepen, het ingewikkelde zorglandschap en bepaalde patiëntengroepen die nergens een plaats vinden. Er heerst een grote druk op het systeem, die vermoedelijk nog zal toenemen wanneer de nieuwe overheidsdoelstellingen worden ge?mplementeerd. De teams krijgen veel (onterechte) aanmeldingen. Om dit op te lossen werd een assessmentteam opgericht. Bovendien probeert het Netwerkpunt zorgverleners beter te sturen binnen het zorglandschap, door als aanspreekpunt te fungeren voor alle zorgverleners. Artikel 107 mikt op het vrijmaken van personeel en middelen door het afbouwen van bedden in (psychiatrische) ziekenhuizen. Dit heeft ertoe geleid dat de lokale psychiatrische ziekenhuizen de regie van de mobiele teams voor een stuk in handen houden. Huisartsen zien in de teams bondgenoten om de zorg op te nemen. De communicatie verloopt soms wel moeilijk. Alle ge?nterviewden vermelden de grote heterogeniteit onder de huisartsenpopulatie, waarbij sommige huisartsen niet ge?nteresseerd lijken in samenwerking. Er heerst onduidelijkheid over de criteria waaraan patiënten moeten voldoen om in begeleiding te kunnen worden genomen.

Conclusie: Sinds hun oprichting zijn de mobiele teams populair en dragen zij een groot aantal casussen. De ge?nterviewde teamleden en de huisartsen zijn enthousiast en positief, ondanks de druk op het systeem met o.a. de lange wachttijden. Het optimaliseren van de communicatie tussen huisartsen en mobiele teams is noodzakelijk om de zorg vlotter te laten verlopen. Patiënten zouden sneller door een psychiater moeten gezien worden om de correcte diagnose en therapie te verzekeren. De nieuwe overheidsdoelstellingen voor 2018 zullen het systeem nog verder belasten: hopelijk zal de kwaliteit van zorg er niet bij inboeten.